

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Simplement...

El senyor president:

Senyor Alfredo Castelló, demane un poquet de silenci, a vosté especialment.

Honorable consellera.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Simplement, senyora Yáñez, constatar que usted compaginó ambos puestos y que usted defiende su profesionalidad, igual que se puede entender que en el resto de departamentos han sido nombrados excelentes profesionales.

Por tanto, tengan ustedes la misma vara de medir para todos, (veus) antes y después. (Veus i aplaudiments)

Interpel·lació al conseller d'Hisenda i Model Econòmic, senyor Vicent Soler i Marco, sobre la política general de la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic en relació amb la transparència de la informació comptable en l'execució dels pressupostos i el control d'esta execució per part de l'Airef, que formula el diputat senyor David de Miguel Martínez (GP Ciudadanos) (RE número 5.525, BOC número 37)

El senyor president:

Senyories, passem al següent punt de l'ordre del dia, que és la interpel·lació al conseller d'Hisenda i Model Econòmic, que formula l'il·lustre diputat David de Miguel, en nom del Grup Ciudadanos.

Quan vosté vullga.

El senyor De Miguel Martínez:

Gracias, presidente.

Bueno, esto va a ser bastante más aburrido que el debate anterior, lo reconozco. (Rient)

Conseller, consellera, buenas tardes.

Bueno, hoy estamos hablando todo el día de transparencia, y la verdad es que uno de los pilares en los que se basa o se debe de basar la nueva forma de hacer la política en esta comunidad y en este país, que se ha convertido en algo fundamental en la nueva era que se inició hace ya algunos

meses, es la transparencia. Y es la transparencia que debe regir todas y cada una de las actuaciones de los poderes públicos, porque solo de esta forma se pueden tomar las decisiones más justas y se pueden abordar los problemas de la forma más efectiva posible. Y principalmente, por el tema que nos ocupa, por la transparencia contable.

Precisamente por la opacidad con la que se han tomado muchas –un momento... (remors)

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Carmen Martínez Ramírez)

La senyora vicepresidenta primera:

No hace falta que diga nada, ¿no?

El senyor De Miguel Martínez:

La opacidad precisamente con la que se han tomado muchas decisiones en nuestra comunidad y en nuestro país, como se puede comprobar día tras día, que van apareciendo nuevos casos de corrupción aquí y en otros lugares de España, que afectan a todas las administraciones, que afectan a los dos partidos en mayor o menor intensidad. La opacidad, como digo, además de ser un foco de corrupción política, se ha traducido también en una mala gestión por parte de los gobiernos anteriores, que nos han abocado, como decía, aparte de una corrupción pues que ha tenido también sus consecuencias económicas, por cuanto ha supuesto de tener unos fondos, ya de por sí escasos, pues esta mala gestión, como digo, pues nos ha llevado a una situación de las cuentas públicas catastrófica, además, por no hablar también de que esta falta de transparencia, de esta opacidad, pues las consecuencias que tiene a nivel de reputación ante los organismos europeos, como demuestra la famosa multa de los 19 millones de euros, como, por ejemplo, de transparencia y buen hacer.

Pero, bueno, la creación y puesta en marcha de la Autoridad Independiente de Responsabilidad Fiscal, la Airef, desde luego que no está exenta de polémica desde su nacimiento y además pues su puesta en valor y su desarrollo pues ha sido obstaculizada constantemente, como todos sabemos, por parte del Ministerio de Hacienda. Hay varios informes, de julio, de noviembre, en los que la propia Airef se queja de los obstáculos que continuamente pone el Ministerio de Hacienda a la hora de trasladar información que necesita la propia Airef para hacer su trabajo, hasta el punto de, pues como ocurrió hace ya unos meses, que tuvo que recurrir a la Audiencia Nacional para recabar esta información.

Aparentemente pues la explicación debe ser que el señor Montoro vive más a gusto en la opacidad, tal y como demuestra la errática política fiscal que a nuestro juicio ha venido haciendo en los últimos años, porque si no no se entiende esa forma de obstaculizar que la Airef pueda hacer su trabajo de una forma independiente, que es como se creó, aunque ya se encargó el gobierno de hacerla dependiente presupuestariamente del ministerio, y hacer bien su trabajo que, como

digo, incluye, entre otras cuestiones, pues sacarle los colores a gobiernos como el del señor Rajoy con los presupuestos o como el del señor Puig, que también hizo unas objeciones la Airef a sus presupuestos.

Y no olvidemos que la creación de la Airef vino impuesta por la Comisión Europea, junto con el paquete de reformas y recortes, que recogía el memorándum de entendimiento. Y mientras que los recortes sí que se cumplieron a rajatabla, pues las exigencias de transparencia de la Comisión Europea quedaron un poco en el olvido.

Y queremos recalcar que la labor de control sobre las cuentas públicas, sobre la ejecución de los presupuestos y la transparencia contable que realiza la Airef, desde luego que no se puede considerar una iniciativa propia del Gobierno central porque nunca han apostado por esa transparencia. Y esta labor que hacen, como decimos, es fundamental, hay que garantizar una mayor transparencia y una mayor solvencia de las cuentas públicas de cara a los inversores, de cara a la Comisión Europea y a otros organismos.

Y por eso es por lo que consideramos que usted, señor Soler, el Consell, la *conselleria*, debe colaborar de forma activa y proactiva con la Airef. Porque ya, como decía, la polémica que me ha mencionado anteriormente sobre el recurso de la Audiencia Nacional para recabar esa información, ahora parece que está en vías de solucionarse, parece que se ha establecido un protocolo o están trabajando en un protocolo para traspasar información.

Pero debemos ir más allá. Si queremos que la Comunidad Valenciana sea un nuevo referente en la transparencia, en la forma de hacer política, usted, señor Soler, debe ser, debe de colaborar activamente. Porque además los valencianos, en la reivindicación del nuevo modelo de financiación más justo y transparente, que estamos reclamando y todos los grupos reclamamos, tenemos un aliado excepcional con la Airef. La propia Airef ha reconocido la necesidad de cambiar este modelo, porque es un modelo independiente que ha puesto de manifiesto con criterios objetivos las vergüenzas de un modelo de financiación injusto y opaco, sostenido por los últimos gobiernos, que revela que nuestra comunidad tiene un déficit de ingreso respecto a otras comunidades autónomas que nos sitúa en una clara situación de infrafinanciación.

Por eso, le insisto, le emplazamos a que colabore activamente con la Airef, que sea proactivo a la hora de facilitar cualquier dato o información que le reclame el ministerio, por la razón que sea, negando o esté ralentizando.

Y del mismo modo también le digo que haga caso de las recomendaciones que le hizo la Airef sobre sus presupuestos.

Usted también ha anunciado en repetidas ocasiones la necesidad de un frente común de las comunidades más castigadas por el modelo de financiación, pues estamos de acuerdo. Sin embargo, consideramos que es necesario que haga un frente común con todas las comunidades, infrafinanciadas, pero sobre todo sobrefinanciadas, gobernadas muchas por el Partido Socialista, para ponernos de acuerdo en qué es necesario cambiar este modelo de financiación.

Para ello es fundamental que se pueda poner negro sobre blanco los números, los presupuestos y la contabilidad de

cada comunidad autónoma y disponer de toda esa información. Y por ello le digo que, aunque sea desoyendo las indicaciones del Ministerio de Hacienda, aunque sea haciendo una especie de objeción de conciencia, actúe y se ponga a entera disposición de la Airef. Porque ante la opacidad del Ministerio de Hacienda, en este caso, señor *conseller*, con transparencia no solo conseguiremos hacer una administración más justa y más acorde a los nuevos tiempos que corren, sino que quizá, a lo mejor, conseguir hacer más patente todavía la necesidad de que los valencianos necesitamos un cambio en el modelo de financiación y la mejora en las cuentas públicas que permitan, no ya desarrollar y mejorar, sino sostener el estado de bienestar de los valencianos.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, señor De Miguel.

Señor *conseller*.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor De Miguel, no puc estar més d'acord amb vosté, absolutament d'acord, d'una idea que compartim, que és fonamental i que crec que presidix, jo crec que en esta època de govern, i és que sense transparència, sense transparència el caldo de cultiu de la corrupció i de la mala gestió està servit.

Per tant, la seua senyoria s'interessa per la política general de la conselleria en relació a la transparència de la informació comptable en l'execució dels pressupostos i el seu control per part de l'Airef.

Ha de saber, i ho sap, que parlant de transparència a propòsit de la interpel·lació que ens ocupa, hem de considerar que poden haver-hi dos plans: el pla de la transparència vers els organismes de seguiment i control com l'Airef. O, d'altra banda, la transparència envers els ciutadans.

No em vaig a referir a esta segona vessant de l'àmbit de la transparència, perquè pertany a la conselleria de transparència. Acabem d'assistir a una pregunta de la diputada Isaura Navarro, que ha estat contestada modèlicament pel meu company de govern, el senyor Alcaraz. I, per tant, no és d'eixe àmbit del qual he de parlar. He de parlar de l'altre, de l'àmbit sobre els..., les institucions de control pressupostari.

En esta vessant, el primer que li he de dir és que la política que cal fer, i estem fent, és complir les regles o, dit d'una altra manera, la legislació vigent i, sobretot, col·laborar decididament amb l'Airef. Per les raons que diu vosté justament.

Esta legislació, una legislació vigent, comença per la mateixa Constitució, de l'article 136, de la qual després de la seua reforma del 2011, afirma que el principi d'estabilitat financera per a limitar el déficit, que l'Airef recorda cada vegada que fa un informe.

En segon lloc, per mandat d'este article de la Constitució es va promulgar la llei orgànica, com sap vosté, 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera de les administracions públiques, la qual concreta el principi constitucional, així com també concreta el que disposa el tractat d'estabilitat, coordinació i governança de la unió econòmica i monetària del 2 de març de 2012 i, a més a més, fa automàtica la incorporació dels canvis normatius europeus des del moment que es produïxen.

Un dels capítols d'esta llei orgànica, el cinquè concretament, desenvolupa el principi de transparència i fixa els requisits que cal complir amb molta concreció, com que cada administració haurà d'establir l'equivalència entre el pressupost i la comptabilitat nacional, així com informar de les línies fonamentals del pressupost abans que siga aprovat, per tal de complir els requeriments de la normativa europea, en especial de la Directiva 2011/85, de la UE, del 8 de novembre.

Un any i mig més tard es va aprovar una nova llei orgànica, la 6/2013, del 14 de novembre, de creació de l'Autoritat Independent de Responsabilitat Fiscal, l'Airef, l'estatut orgànic de la qual aprovat pel Reial decret 215/2014, del 28 de març.

Per tant, cal dir que la transparència de La Generalitat pel que fa als pressupostos i la informació comptable és absoluta envers l'administració de l'estat i de la Unió Europea, segons els criteris fixats per esta última.

Així com també cal dir que tant l'administració de l'estat com la Unió Europea compten amb els seus criteris de transparència envers els ciutadans. I en concret, a Espanya és el ministeri d'hisenda qui té la responsabilitat de demanar i difondre públicament la informació economicofinancera, sense perjudi que l'Airef pugua requerir directament informació addicional per a l'exercici de les seues funcions.

Una altra cosa, com diu vosté, és que el ministeri haja obviat moltes vegades les mateixes recomanacions de l'Airef, perquè les relacions, diríem, últimament entre ministeri i l'Airef no són massa cordials que digam.

Doncs bé, la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic facilita a tots dos òrgans tota la informació prevista reglamentàriament o que específicament li siga demanada i, al seu torn, estos dos òrgans fan la difusió pública d'informació que així mateix tenen reglamentàriament establida.

Eixos són els criteris, per tant, que estem obligats a complir pel que fa a la informació comptable de l'execució pressupostària i són els que ens marquen des del Govern d'Espanya i des de la Unió Europea.

Nosaltres som, i volem ser, un govern transparent i complidor de les nostres obligacions, lluny de pràctiques com l'ocultació de factures als calaixos, dels pressupostos ficticis i d'eines per exhaurir els diners dels ciutadans que ha assolit el Partit Popular al llarg dels últims vint anys.

Perquè és la nostra obligació davant la ciutadania aturar tot allò que s'ha fet fins ara i que ens avergonyix com a valencians. Així que és i serà la nostra obligació ser lleials a la normativa imposada pel Govern d'Espanya i les institucions europees.

Una volta que eixes obligacions de transparència entre administracions es complixen, ja és qüestió que les diferents administracions competents determinen dins de les seues competències i possibilitats, com i per qui es pot traslladar la informació als ciutadans de la manera més útil i més econòmica. D'això –torne a repetir– la conselleria de transparència és la que ho fa i ho fa cada dia amb major intensitat.

Com he dit a ses senyories, este vessant concret correspon a la conselleria de transparència, però cal dir, i en això torne a estar d'acord amb vosté, que esta comunitat autònoma és la que més es beneficiarà de la transparència, perquè les evidències respecte la situació de maltractament financer són tan òbvies que quan més informes n'hi haja i més objectivació de la situació financera, més eixirem guanyant.

Per tant, som..., per molts motius, no només per motius morals, cívics, polítics..., de tot tipus, sinó també per conveniència en la nostra condició de comunitat maltractada financerament, que la nostra predisposició, la nostra disposició a la claredat meridiana sobre els nostres objectius és absoluta, absoluta.

I en això –torne a repetir– fem front comú amb totes les comunitats autònomes que estan en situació com nosaltres, però, ¡atenció!, i en això també torne a estar d'acord amb vosté, amb totes les comunitats autònomes, perquè sap vosté que les comunitats autònomes són dipositàries de la responsabilitat constitucional de gran part de l'estat del benestar.

I la trampa saducea que és l'actual sistema de finançament autonòmic diu que totes les inflexibilitats a la baixa del cycle fiscal per als serveis bàsics s'encomanen i se donen a les comunitats autònomes, mentres que el govern de l'estat se reserva sostres de dèficit molt més alts, quan les seues competències no estan vinculades a la vida quotidiana de la nostra gent, com és la sanitat, l'educació o les polítiques d'inclusió.

Per tant, també en això tenim una cosa comuna totes les comunitats autònomes. Per tant, són dos nivells d'aliança: l'aliança en la defensa del finançament de totes les comunitats autònomes, que és com defensar l'estat del benestar. I després, des d'això, una aliança en horitzontal amb aquelles comunitats autònomes que estan més perjudicades per un *statu quo* que ve des de l'any 2000, com sap vosté molt bé, que no vàrem saber solucionar adequadament el 2009 i que està perjudicant de manera irreversible –no el govern valencià, que això no seria dolent, seria..., per això estem voluntàriament en el govern– a la ciutadania, a la gent que té d'anar a l'hospital, als xiquets que van als barracons, a les famílies que no tenen cap ajuda de dependència. Esta és la gent que està en este moment molt perjudicada per un sistema al qual no podem anar a la negociació que està prevista, que farà el Govern d'Espanya, el que siga, quan hi haja govern a Espanya, no podem anar aïllats, no podem anar a soles, hem d'anar amb aliança.

I eixa aliança l'hem de fer a eixos dos nivells que li he dit: primer, amb Balears, Múrcia –si és possible–, Andalusia, Catalunya –si pensara d'una altra manera, almenys en el curt termini podríem estar, perquè és l'eix del mediterrani el que està malament–, Castella-la Manxa inclús i després, evidentment, totes les altres comunitats autònomes. Perquè hi ha un problema de fons, que és el problema que no s'entén que en este procés de despreci, de malparlar de les comunitats autònomes, en realitat s'està despreciant i malparlant de l'estat del benestar.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

(Ocupa la presidència el president, senyor Enric Morera i Català)

El senyor president:

Moltes gràcies, honorable conseller.

Senyor David de Miguel. No vol rèplica.

Interpel·lació al Consell sobre la política general del Consell en relació amb la conveniència d'incloure clàusules socials en els contractes públics, que formula el diputat senyor David Torres García (GP Podemos-Podem) (RE número 5.698, BOC número 37)

El senyor president:

Per tant, senyories, passariem al següent punt de l'ordre del dia, que és el punt 9, que és la interpel·lació al Consell sobre política general, que formula el diputat David Torres, en nom del Grup Parlamentari Podemos-Podem, sobre la conveniència d'incloure clàusules socials en els contractes públics.

Per a la seua defensa, per a la posició de la seua interpel·lació, té huit minuts.

Quan vosté vullga.

El senyor Torres García:

Gràcies, president.

Gràcies, senyories, als poquets i poquetes queden ja. (Rient)

La veritat és que ja vaig acostumat-me a tancar els dimecres amb les interpel·lacions. (Rialles) Jo crec que qualsevol dia podríem habilitar la cafeteria, i ja la fem allí en un ambient més... (rient) més distés, perquè, bé, ja...

El senyor president:

Senyor David, si vosté ho fa bé, jo crec que l'aplaudirem tots. (Veus i rialles)

El senyor Torres García:

Molt bé. Moltes gràcies.

Bé, vaig al tema. Els agraiïc, ja ho he dit, que es queden.

Com saben, no és la primera vegada que des del Grup Parlamentari Podem portem el tema de les clàusules socials a aquesta cambra. I el portem perquè ens agrada insistir sobre aquest tema, que considerem que és un tema important i que, a més, suposa un canvi de paradigma en el que és la contractació pública, ja que les clàusules socials, senyor conseller, –que li dirigisc a vosté la interpel·lació– suposen una eina rendible econòmicament i socialment, tant per a les administracions públiques com per a les mateixes empreses, que generen un valor afegit i, el més important, per a les persones, que, com ja saben, jo crec que tots coincidim que tots estem ací per a rescatar les persones.

Com deia, la seua utilització suposa un canvi de paradigma de les polítiques socials, però sobretot de la noció de contracte o subvenció (*inintel·ligible*) ... fixada com a contraprestació recíproca equivalent, valorada principalment en termes econòmics.

I parlem d'incloure, quan parlem de clàusules socials, d'incloure certs criteris als processos de contractació i subvencions públiques, segons els quals s'incorporen ambdós aspectes de política social, com a requisit previ per a la contractació, mitjançant els criteris d'admissió, però també elements de valoració, mitjançant els criteris de puntuació, o l'obligació, mitjançant els criteris d'exigència i d'execució, no sols per al desempat, com ja ens ha anunciat el conseller d'hisenda que volen incloure-ho per als contractes amb les entitats financeres, sinó que podem parlar tant en l'execució, en la valoració, en altres aspectes a l'hora de fer els plecs de condicions.

Es tracta, per tant, d'incloure dintre de l'actuació administrativa la utilització de criteris de natura no econòmica com per exemple poden ser criteris ètics, socials, ambientals, de promoció de la igualtat, de qualitat en el treball, de comerç just i també, evidentment, de comerç de proximitat.

I parlem de clàusules que troben el seu lloc i encaixen dintre de l'ordenament jurídic nostre i que, per tant, són un instrument totalment vàlid per a desenvolupar polítiques transversals com són el foment del treball, la lluita contra el canvi climàtic, la inserció o, per exemple, la igualtat, i troben lloc tant a la Constitució en diferents articles com, per exemple, l'article 40 quan estableix que els poders públics promouran el progrés social i econòmic i per la distribució de la renda personal més equitativa, de manera especial realitzarà una política orientada a la plena ocupació però ho trobem també a lleis específiques com per exemple és la Llei orgànica 3/2007 per a la igualtat dels homes i les dones que fa referència a la possibilitat d'establir als plecs de condicions clàusules socials en els seus articles 34 i 35.

També en l'ordenament jurídic de la mateixa Unió Europea en diversos dictàmens però, sobretot ja en el dictamen del 29 de maig de 1997, sobre contractació pública on indica que una política europea en matèria de contractes públics d'obres deuria reforçar el concepte de millor oferta o econòmicament més avantatjosa ja que el criteri del preu no és l'únic determinant.

No anem a fer un repàs legislatiu de tota la legislació en matèria de contractació pública. Són només xicotets exemples que he vullgut donar. Només recalcar que és cert que a la Comunitat Valenciana no tenim una llei pròpia de contractació, per la qual cosa és d'aplicació, com vostés ja saben, sobretot en esta cambra que n'hi han tants juristes, és d'aplicació